

231070 - Ҳукми эълони молҳои тиҷоратӣ дар шабакаҳои моҳворае, ки фармудаҳои шариатро риоя намеkunанд, чист?

савол

Эълони лавозимоти хонагӣ дар шабакаҳои моҳворае, ки филмҳои сериалҳои намоиш медиҳанд, ки фасодро дар ҷомеа паҳн мекунанд, чӣ ҳукм дорад? Ман гумон мекунам, ки эълонгузоштан дар ин гуна шабакаҳо, ширкатварзидан дар нашри фасод дар ҷомеа мебошад, хусусан агар эълон тавассути духтаранҷом дода шавад. Шарикам дар ширкат маро дар ин кор таҳти фишор қарор медиҳад. Дар ин бора байни мо хилофе вучуд дорад. Оё ман дар ҳақ ҳастам? Ё ин парҳезгори бе маврид аст? Ва бароям гуноҳе навишта намешавад? Ногофта намонад, ки мо бисёр равишҳои дигари бозорёбиро истифода бурдаем.

Ҷавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Аввалан:

Агар ҳадафи ин шабакаҳои моҳвора паҳн кардани фасод дар ҷомеаҳои исломӣ, фикрҳои қач ё ақидаҳои ботил бошад, пас бо ягон намуди кӯмак ба онҳо ёрӣ расонидан ҷои нест.

Шакке нест, ки эълонҳои тиҷоратӣ яке аз барҷастатарин шоҳаҳои ин шабакаҳо, ба монанди шоҳраг буда, рукни асосии кори онҳо мебошад.

Аммо сиёсат ва равиши шабакаҳои моҳворавии умумӣ, ба монанди баъзе шабакаҳои хабарӣ, тиббӣ, фарҳангӣ ва амсоли онҳо, фасод ва ғарбпараст кардани ҷомеа нест. Эълон дар он шабакаҳо ҳеҷ боке надорад, гарчанде ки ин шабакаҳо баъзе чизҳои мунқарро, ки одатан дар кӯчаҳои мусулмонон вучуд дорад, пахш кунанд.

Сониан:

Барои ҷои будани эълон бояд ду шартҳои муҳим иҷро карда шавад:

Аввал: Маҳсулот чизи мубоҳ буда, аз ҳама гуна чизҳои ҳаром дур бошад.

Дуввум: Эълон тибқи қоидаҳои шариат ба тартиб дароварда шавад. Нисбати зан беэҳтиромӣ карда нашавад ва ўро дар таблиғи мол истифода набаранд. Дар васфи маҳсулот дурӯғ ё тақаллуб истифода нашавад.

Шукри Аллоҳ, пӯшида нест, ки ба тартиб даровардани эълон бо ин ду шарт имконпазир аст. Аз ин хотир, шумо бояд ба ширкати тавлидкунанда шарт гузоред, ки идеяи пешрафтае, ки аз амалҳои мункар холи аст, эҷод кунад.

Ба ҷавоби саволи (7834) ручӯъ карда шавад.

Мо ба шумо тавсия медиҳем, ки дар ҳама ҳолатҳо кӯшиш намуда эълонҳои худро дар шабакаҳои риоякунанда (1) ё ҳадди аққал дар шабакаҳои муҳофизакор (2) гузоред, то дар комил кардани роҳи мақсадноку бошуурокаи онҳо кӯмак расонед ва музде, ки шумо пардохт мекунад, сабаби пурқувват шудани ин шабакаҳо ва афзоиши паҳншавии онҳо мегардад.

Аллоҳ донотар аст.

(1). Шабакаҳои риоякунанда: Шабакаҳоест, ки дар нашри барномаҳои худ тамоми фармудаҳои Аллоҳро риоя намуда, ба суннатҳои паёмбар пайравӣ менамоянд ва ба қадри тавоноӣ аз тамоми гуноҳони зоҳирию ботинӣ дур мешаванд ва агар аз онҳо хатое рух диҳад, дарҳол пушаймон шуда, тавба мекунанд.

(2). Шабакаҳои муҳофизакор: Шабакаҳоест, ки дар нашри барномаҳои худ фарзҳову воҷибҳоро риоя намуда, аз гуноҳони кабира ва ҳаромҳо дурӣ меварзанд, вале дар суннатҳову мустаҳабҳо кӯтоҳӣ мекунанд.